

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z wniosku SZKOŁY [...] w W. i J. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.
o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 marca 2015 r.,
wniosku sędziów Sądu Apelacyjnego w X. o ich wyłączenie z rozpoznania sprawy
sygn. akt [...] i wyznaczenie do rozpoznania apelacji organu rentowego Zakładu
Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. innego sądu

- 1) wyłącza od rozpoznania sprawy sędziów Sądu
Apelacyjnego w X.: [...]**
- 2) wyznacza do rozpoznania sprawy Sąd Apelacyjny w Y.**

UZASADNIENIE

W zawistej przed Sądem Apelacyjnym w X. sprawie [...], zainicjowanej odwołaniami wniesionymi przez Szkołę [...] w W. i ubezpieczonego J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W., w której organ rentowy wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W., sędziowie wymienionego Sądu Apelacyjnego złożyli wnioski o wyłączenie ich od rozpoznawania tej sprawy. Uzasadniając swoje wnioski oświadczyli, że odwołujący się w tej sprawie J. K. jest sędzią tego Sądu, znanym sędziom

osobiście, co ich zdaniem mogłoby wywołać wątpliwości co do bezstronności tych sędziów.

Ponieważ, jak wynika z towarzyszącego wnioskowi sędziów pisma Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Apelacyjnego w X., dotyczą one wszystkich sędziów tego Sądu, w myśl art. 52 § 1 k.p.c. winny podlegać rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy jako sąd przełożony nad Sądem Apelacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 49 k.p.c., niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48 k.p.c., sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Zdaniem Sądu Najwyższego, nawet stosunki wyłącznie służbowe w stosunkowo niewielkiej przecież instytucji, jaką jest Sąd Apelacyjny w X., mogą ze względu na osobistą znajomość oraz osobisty charakter kontaktów zostać uznane za stosunki tego rodzaju, że wywołają w odbiorze zewnętrznym uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziów. Jak trafnie uznaje się bowiem w doktrynie, „przyczyną wyłączenia jest sama możliwość powstania wątpliwości, i to zarówno u podmiotów zgłaszających wnioski o wyłączenie, jak i u innych występujących w procesie, jak również u osób spoza procesu. Sąd postanowi o wyłączeniu sędziego, jeżeli stwierdzi możliwość istnienia tych wątpliwości, niezależnie od własnego przekonania o ich zasadności” (M. Jędrzejewska [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, cz. 1, t. I, Warszawa 2004, s. 159). W ocenie Sądu Najwyższego, taka możliwość będzie zachodzić zwłaszcza wtedy, gdy Sąd miałby rozpoznawać, jak w rozpatrywanym przypadku, sprawę z udziałem sędziego pełniącego urząd w tym Sądzie, bez wątpienia znanego osobiście wszystkim pozostałym sędziom, którego ponadto, przynajmniej z częścią z nich, łączą stosunki koleżeńskie.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy stoi zatem na stanowisku, że wskazane we wnioskach sędziów okoliczności uzasadniają wyłączenie ich od rozpoznawania sprawy na podstawie art. 49 k.p.c.

Wyłączenie wszystkich sędziów wymienionego Sądu od rozpoznawania sprawy, zgodnie z art. 44 k.p.c., stanowi z kolei przeszkodę uniemożliwiającą dalsze jej prowadzenie przez tenże Sąd. Konieczne jest zatem wydanie przez Sąd przełożony nad nim aktu o charakterze organizacyjno – administracyjnym, jakim jest wyznaczenie innego sądu do rozpoznania sprawy. Z tej przyczyny, opierając się na treści art. 44 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 2 swego postanowienia, wyznaczając do rozpoznania sprawy Sąd Apelacyjny w Y., będący najbliższym sądem równorzędnym.

eb